

Kan een dier ook lachen?

Nee, dat kan het niet. Maar als lachen, zoals de mens dat doet, een uiting is van plezier of genoegzaamheid in een bepaalde aangename situatie, komt dezelfde gezichtsuitdrukking ook voor bij dieren. Meestal uitten de dieren hun lach of welzijn in allerlei capriolen. Natuurlijk zijn er vele diersoorten die onze lach imiteren en waar wij dan weer om kunnen lachen. Menig dier bootst de mooiste menselijke lach na, maar pas als we dat hebben voorgedaan.

Dat wil niet zeggen dat dieren de aangename gebeurtenissen in hun leven niet kunnen waarderen of uiten aan hun soortgenoten. Vele dieren delen hun plezierige omstandigheden mee aan hun makkers door elkaar te strelen of te omarmen en door allerlei gekke buitelingen te maken op land of in het water, op een boomtak kan het ook en zelfs in de lucht! Ik durf te stellen dat, waar de lach van de mens ophoudt, het aangename plezier van dieren nog enige tijd doorgaat!

Vooraf in het voorjaar zien we de mooiste taferelen van lachen en blijde gebeurtenissen bij pas geboren dieren. Op dit moment lopen er een aantal schapen rond mijn huis en de meeste moeder schapen zijn gezegend met twee nakomelingen. Als de jonge schaapjes een paar dagen oud of eigenlijk "jong" zijn, dollen ze achter elkaar aan. Er worden door de uitingen van vreugdesprongen wel rare gezichtjes getrokken, maar het is geen lachen zoals de soms belachelijke mens dat doet. Soms valt een jong dier door een rare buiteling echt op zijn bek en staat daarna even stil als een boer met kiespijn om daarna weer deel te nemen aan de danspartij van jonge dieren die de mensenharten en onze lachspieren activeren!

Eens stond ik op een gammel trapje om een dode tak uit een boom te zagen. Uiteraard werd ik gadeslagen door alle aanwezige dieren. De trap viel om en ik lag op de grond te spartelen met de zaag in mijn hand. Alle nieuwsgierige dieren vluchtten naar een veilige afstand, zonder te lachen, wat menig mens wel had gedaan. Toen ik door het ijs van mijn vijver zakte en dat met een koud onderlijf moest bekopen stonden de asioldieren te kijken en niemand van de omstanders (dieren dus), lachte terwijl het evenement wel lachwekkend was!

Ik heb als mens mijn leven met dieren op aarde moeten bekopen met vele wonden die zijn aangebracht door dieren. Als asielverlener aan dieren ontkom je daar niet aan. Een dier waardeert de mens pas nadat het dier een mens kan vertrouwen. Voor een dier is dat geen makkelijke opgave! De ene mens schiet je plotseling dood nadat het een

imitatie geluid van je soortgenoot heeft laten horen. De andere vangt je in een verraderlijk net of geeft voeding waar een dodelijk middel in verstopt zit.

Nee, het lachen naar de mens is ons ontnomen door al die gevaarlijke attributen die de mens tegen ons inzet, vertelde een egel mij ooit eens die in een aardbeiennet verstrikt was geraakt. Elke dag sterven er meer dieren dan mensen op onze aarde.

Het is best mogelijk dat daardoor dieren niet meer kunnen lachen.

SKUKUZA